



GAZETE YBFL

SAYI 66

ŞUBAT 2023



İKİNCİ YARI BAŞLARKEN

GEÇMİŞ OLSUN DOKTOR!

Merhaba sevgili gazete YBFL okuyucuları! Havaların biraz daha ısınmasıyla, okulumuzda yapılan sınıflar arası futbol maçlarını her birimiz keyifle ve heyecanla izliyoruz. Ama tek bir eksikle... Maçlar yapılırken sahadaki hakemimiz gerek düdüğüyle gerekse kırmızı kartıyla yanımızda olamıyor. Doktorumuz, voleybol arkadaşımız, hakemimiz, Beden Eğitimi öğretmenimiz, her gördüğü öğrenciye selam veren, koridorlarda o güzel sesiyle şarkı söyleyen sevgili Gökhan Duman rahatsızlığı sebebiyle bir süredir hastanede tedavi görmektedir... Onun yokluğu okumuzda fazlasıyla hissediliyor...



Yapılan turnuvalarda elde edilen başarılarımızı Doktor'a armağan ettik. Her birimizin duası Gökhan Duman'la... Çok geçmiş olsun doktor, umarız ki bu sayımızı da keyifle okuyabilirsin. Seni çok seviyoruz...

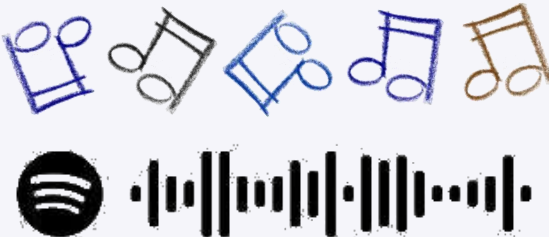


Gazete YBFL Yayın Kurulu



66. Sayı İçin Çalma Listesi

66. Sayı İçin Podcast



Yücel Boru Fen Lisesi

Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L. Adına Sahibi

Ömer Perçin

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Mina Güler
Editör*

Yazım Kontrol Ekibi

*Elif Eylül Kural 11/E
Eslem Özsoy 11/C
Mina Güler 11/B*

Yazarlar

*Mina Güler 11/B
Aslıhan Şahin 11/A
Emirhan Demirci 11B
Yunus E. Kavak 11/E
Elif Eylül Kural 11/E
İdil Eymen Öztürk 11/B
Oğuz Aydoğan 11/E
Berrin Diyar İlhan 11/E
Ceylin Ö. İkinci 11/D
Elif Şura Koçak 9/A
Ecem Aktaş 11/E
Zehra Köse 10/D
Eslem Özsoy 11/C
Anka
Efe Türkeli 10/C
İrem Gül Özdemir 11/E
Egemen Gülyeri 11/E
Ali Anıl 11/E
Zeynep Tunç 11/D*

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

Sosyal Medya

@okulgazetesii/ Instagram

KARŞINIZDA: DOĞAN KARADAĞ!

Zeynep Tunç 11/D
Ashhan Şahin 11/A

RÖPORTAJ

Merhaba sevgili Gazete YBFL okurlarımız! Bu sayımızda sizlere okulumuzun Türk dili ve edebiyatı öğretmeni Doğan hocayla yaptığımız röportajı sunuyoruz. Keyifli okumalar!

Öncelikle hayatınızdan bahsedebilir misiniz?

1975 yılında İstanbul Kadıköy'de doğdum. İlkokulu Kadıköy Münevver Şefik Fergar İlköğretim okulunda, ortaokul ve liseyi Mehmet Beyazıt Lisesinde okudum. Birçok insan bilir namıdiğer Fikirtepe orası. Hemen Marmara Üniversitesinin arkasında, şu anda İstanbul'un en modern sitelerinin yapıldığı bir yer. Üniversiteyi 1994-1998 yılları arasında Balıkesir Necatibey Eğitim Fakültesinde, Türk Dili Edebiyatı Öğretmenliği bölümünde okudum.

Edebiyat öğretmenliğini nasıl seçtiniz?

Lisede şu andaki gibi çok seçenekli bölümler yoktu. Ben liseye giderken sadece 2 bölüm vardı: sözel bölüm, sayısal bölüm. Ben maalesef bir sayısal öğretmenimin olumsuz tutumundan dolayı sözel bölümüne geçmiştim. Normalde tıp eğitimi almayı istiyordum. Birtakım sebeplerden dolayı edebiyat okumaya karar verdim. Edebiyat öğretmenliğini seçmemin sebebi de okuldaki edebiyat öğretmenimdi, ben tercih yaparken okuldaki öğretmenim çok sevdiğim Nimet hocaydı. Ben aslında tarihi çok severim, tarih öğretmeni olmak istiyordum ama Nimet Hocaya sevgimden, saygımdan dolayı edebiyat öğretmenliğini tercih ettim. Tercihlerimi Nimet hocayı gördükten sonra değiştirdim,

normalde tercihlerimin hepsi tarih bölümüydü. Değiştirmem güzel oldu bence.

Katılıyorum. Eğitim hayatınızdan bahsettik, doğduğunuz büyüdüğünüz yerden... Hobilerinizden, ilgi alanlarınızdan bahsedebilir misiniz?

Genellikle öğretmenliğin dışında değişik işlerde uğraşmayı severim. Öncelikle küçük bir bahçem var. Yaklaşık 16-17 yıldır burayla ilgileniyorum, bahçemde 100-150 tane gül var, değişik çeşitlerde; yaklaşık 70-80 tane ağaç var. Onlarla uğraşmayı, konuşmayı çok seviyorum. Benim için orası bir terapi merkezi. Çok seviyorum. Onun dışında kaligrafi yazıyorum, eğitimini aldım. Gezmeyi, özellikle kızımın İstanbul'u gezmeyi severim. Suriçi



dedikleri Sultanahmet, Topkapı, Eski İstanbul Üniversitesi'nin olduğu yerler çok sevdiğim yerlerdir. Üsküdar'ı çok severim mesela, Kadıköy'ü, Moda'yı çok severim. Çocukluğumun bir kısmı orada geçti. İlkokulda abimin Moda'da pastanesi vardı. Beşinci, altıncı, yedinci sınıflardayken okuldan sonra Moda'ya giderdim. Abime yardım ederdim. İstanbul'u genel olarak severim. İstanbul'da dolaşmayı, Kadıköy'de; sahilde çay içmeyi çok seven bir insanım. Buraların sahillerinde oturup kitap okumayı severim. Film izlemeyi çok severim.

Biraz da anılardan bahsedelim. Kendinizi en iyi hissettiğiniz, güzel bir dönem olarak nitelendirdiğiniz eğitim döneminiz hangisiydi?

Bütün samimiyetimle söylüyorum, ilkokul öğretmenimi çok mutlu hatırlıyorum. İki tane ilkokul öğretmenim oldu: Vesile Hanım ve Saadet Hanım. İlkokulu çok seviyordum. Ortaokulum da çok iyiydi. Benim talihsizliğim ilkokulum, ortaokulum ve litem evimize bitişikti. Hiç okuldan kaçma anım yok maalesef mesela..! Üç okul da evimizin hemen ön tarafındaydı. Ortaokul ve lise eski sistemde birleşikti. Gerçekten çok keyifliydi. Zaten üniversite hayatı da bambaşkaydı. Mutsuz olduğum bir okul dönemi pek hatırlayamıyorum. Ortaokuldaki, lisedeki arkadaşlarım hep mahalle arkadaşlarımdı. Okul öğleye kadardı, bitince çıkıp top oynardık. Çok keyifliydi, ilkokul zaten kendine göre

bambaşka bir dönem. Onun dışında üniversite zaten çok ayrı, bir insan için hayatındaki en unutulmaz anların yaşandığı güzel bir dönem. Hiçbirini ayıramam. En keyifli hissettiren dönem dersek, üniversite hayatı olabilir. Çünkü orada bir birey oluyorsunuz. Bir de aileden ayrı olmanın size verdiği birtakım sorumluluklar, sizi güçlendiren, yetiştiren güzellikler var.

Cumhuriyet'in 75. yılında öğretmenliğe başlamışsınız. Bu 25 yıllık süreçte öğrencilerde genel anlamda gördüğünüz belirgin bir değişim var mı?

Cumhuriyet'in 75. Yılı, o yıl benim ilk kutlama törenimdi. Bu sene de 100. yıl kutlama programını yaptık okulda. 25 yıllık süreç çok hızlı geçmiş. Zaman geçerken de değişim ve gelişim kaçınılmaz tabii ki insan değişiyor, mekan değişiyor o yüzden öğrenciler de değişiyor. Olumsuz konuşmayacağım. İnsanın da, zamanın da değişmesi hem olumlu hem olumsuz. Teknoloji çok hızlı geliyor, buna bağlı olarak öğrenciler de değişiyor. Ben öğretmen olduğum ilk yıl ödev vermekten çekinirdim, sebebi de Beykoz'un bir köyünde göreve başladım. Oradaki çocukların ansiklopediye, kütüphaneye ulaşmaları çok zordu. Bilgisayar ve internetle ilgili kaynak yoktu. Onların bilgiye ulaşmaları zor diye onların daha kolay yapabilecekları ödevler verirdim. Ama şimdiki öğrencilere bakıyoruz NASA'daki kütüphaneye, İngiltere'deki bir edebi makaleye ulaşabiliyorlar. Bilgiye daha kolay ulaşabiliyorlar ama tabii ki birtakım alanlarda da



DOĞAN HOCAMIZIN OKUMAMIZI TAVSİYE ETTİĞİ BAZI KİTAPLAR:

- Safahat
- Beyaz Zambaklar ülkesinde
- Fareler ve insanlar
- Kürk mantolu Madonna

lecekleri ödevler verirdim. Ama şimdiki öğrencilere bakıyoruz NASA'daki kütüphaneye, İngiltere'deki bir edebi makaleye ulaşabiliyorlar. Bilgiye daha kolay ulaşabiliyorlar ama tabii ki birtakım alanlarda da

olumsuz tutumlar bariz bir şekilde göze çarpıyor. Öğrenciler için dikkate değer değişim genel olarak hayata bakışlarında bir farklılık var. Öğrenci eskiden biraz daha öğrenci gibiydi. Şimdi artık öğrenci gibi değil. Şu anda biraz daha "Okula gelip diploma alalım ondan sonrasını biz hallederiz." düşüncesindedir ama -farkında olmasalar da öğrenciler-ortaokulun, lisenin, üniversitenin o an itibariyle kattığı çok şey var. Burada hayatınızda belki de görmeyeceğiniz öğretmenleriniz var. Belki de üniversitede bile az karşılaşacağınız donanımda; fizik, kimya, matematik, tarih, coğrafya gibi derslerde donanımlı öğretmenleriniz var. Öğrencilerimiz içinde buldukları zamanı ve imkanları çok iyi değerlendirmiyor maalesef. Bunu da öğrencinin suçlu olarak değil de zamanın, zihniyetin bir problemi olarak görüyorum. Olabildiğince iki tarafın da anlayışlı olması gerekiyor diye düşünüyorum.

Son olarak, öğrencilere ne gibi tavsiyeleriniz var?

Okulumuzun öğrencileri gelecekte en iyi yerlerde olacaklar, içinde buldukları topluma faydalı ve mutlu olmak istiyorlarsa milli ve evrensel değerleri özümsemelerini ve bunları hayatlarına rehber yapmalarının iyi olacağını düşünüyorum. İşlerini severek yapmaları da önemli tabii ki...

Son olarak şunları söylemek istiyorum: Okul gazetemizin her sayısını ilgi ile takip ediyor ve okuyorum. Okul dergisi ve gazetesi çıkarmak hem çok keyifli hem de çok çaba gerektiren bir uğraş. Bu anlamda gazetede emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum, bundan sonraki sayılarda kolaylıklar diliyorum.

Çok teşekkür ederiz!

KAPKARA GÖZÜM, KARAGÖZÜM, İKİ GÖZÜM

SOHBET

İyi akşamlar dostlar! Bence Hacivat ve Karagöz'ün hayatları, biraz daha üzerinde düşünmemiz ve bir takım önemli önemsiz dersler çıkartmamız gereken bir konu. Öncelikle Hacivat, Karagöz hakkında ne düşünüyor acaba? Seviyordür be. Tabii katlanması biraz zor ama sonuçta tüm vakit beraberler, dolaşıyorlar; çarşıya, pazara, oradan züccaciye-ye, hamama. Kısacası birbirlerinin en yakını olduklarını anlamak zor değil. Benim asıl merak ettiğim ise Karagöz. Dışarıdan canlı, hareketli, konuşkan ve birazcık da -çok azıcık- cahil fakat bunu kendisiyle özdeşleştirmiş birisi. Yine de kişiliği sevilmeyecek türden falan değil. Peki, acaba Karagöz, Hacivat'ı nasıl biliyor? Günde 3 defa "Ne zeki adamlar var şu dünyada be." diyor dur kesin. Onun gibi entel olmak için hiç çalışmış mıdır ki? Bilakis onu fazlasıyla garip veya ilginç birisi olarak da biliyor olabilir. Her şeye rağmen, bu iki şahıs birbirinden ak ve kara kadar ayrı olsalar da bir o kadar iç içeler ve bu durum, kendi hayatlarımızda da minik birkaç ders çıkarabilmemiz için gayet yeterli.

Oğuz Aydoğan 11/E



CEM KARACA'NIN GÖZYAŞLARI



Y. Emre Kavak
11/E

ELEŞTRİ

Film 2 saat 3 dakika gibi ne uzun ne de kısa olarak nitelendirilebilecek sürede tamamlanıyor. En başta söylemek gerekirse film, bir biyografi filmi olduğundan Cem Karaca'nın hayatı hakkında detaylı ve derin sahneler beklerken yönetmen bunu bize pek sunmamış. Karaca'nın bir konser öncesi kuliste heyecanlı hâlini göstererek başlayan film, bu sahneden devam etmeyip başka bir sahneye atlıyor ve bu sahne filmin sonlarına doğru tekrar bizlerle buluşuyor. Bu, benim iyi kurgularda rastladığım bir özellik. Karaca'nın pek çok eserine filmde yer verilmiş olsa da bilinen en ünlü eserlerinden birkaçını maalesef filmde dinleyemiyoruz.

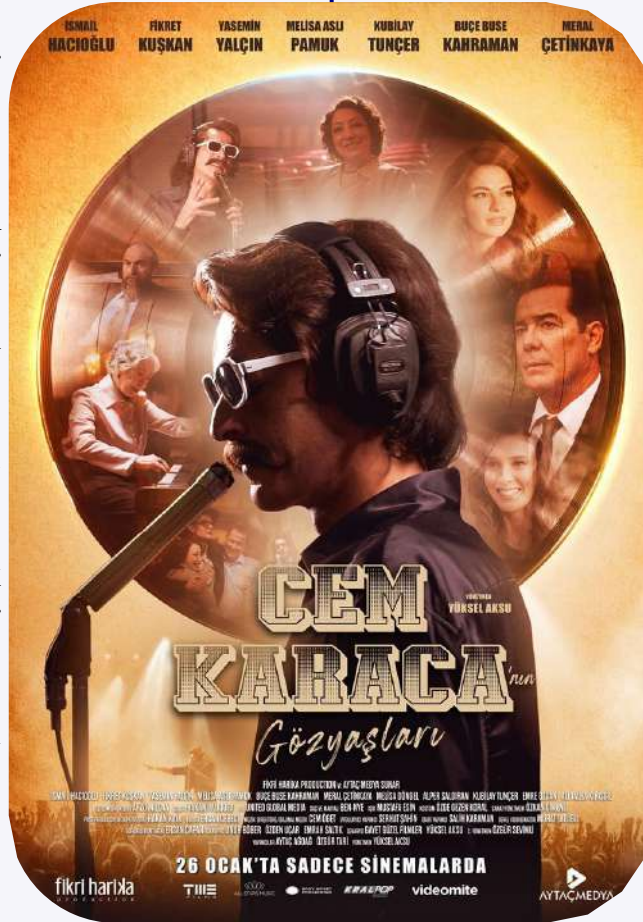
Cem Karaca'nın 3 evliliği ol-



masına rağmen filmde yalnızca 2 eşine yer veriliyor. Bunun sebebi ise filmin Cem Karaca'nın hayatını doğumundan ölümüne kadar

değil çocukluktan yetişkinliğe kadar olan kısmı kesit alması sanıyorum. Görüntü yönetmeni işini iyi yapmış, sahnelerin çekimleri, açılar, ışıklar güzeldi. Lakin ses yönetmeni için aynı şeyleri söyleyemeyeceğim. Bazı sahnelerde sesin fazlalığı

oyuncuları duymamıza engel oluyordu. Oyunculuklar genel itibarıyla başarılıydı. Göze çarpan herhangi bir kötü oyunculuk bulunmasa da aynı zamanda çok yüksek kalitede bir oyunculuk da görmiyorduk sahnelerde. Filmin ikinci yarısı ilk yarısına kıyasla çok daha yavaş ilerliyordu, bu da yer yer izleyicileri sıktı. Son olarak Karaca'nın babasını neredeyse Karaca'dan çok görüyor olmamız ise benim fark ettiğim bir diğer büyük hataydı. Filme puanım 6,4/10. Cem Karaca'yı seviyorsanız izleyebilirsiniz, âşıkسانız sizi



üzebilir, pek bir tanışıklığımız yoksa da başka bir film seçimi muhtemelen sizi daha mutlu edecektir. Herkese iyi seyirler.



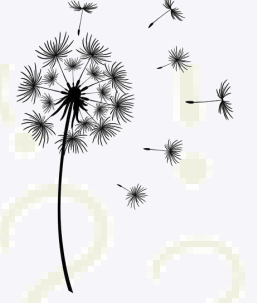
İKİLEM İÇİNDE İKİLEM

Gazete YBFL
Yayın Kurulu

ETKİNLİK

Merhabalar sevgili okurlarımız;
Bu sayımızda sizler için bir etkinlik yer almasını istedik :)

Bir sayı seç! Karşına çıkan iki sorudan yalnızca biri hakkında konuşabilirsin unutma. Haydi tartışmayı başlat!



1-Sağ el mi sol el mi?/Bilgisayar mı PC mi?

2-Kurtlar vadisi mi?/ Ezel mi?

3-Kitap mı film mi?/Sanat; sanat için midir, toplum için midir?

4-Menemen soğanlı mı olur soğansız mı?/ Gözlük mü lens mi?

5-Fenerbahçe mi Galatasaray mı?/ Sınavlar öğrencileri olumlu mu etkiler olumsuz mu?

6-Messi mi Ronaldo mu?/ Kratos mu Arthur Morgan mi?

7-Okuldaki sınavlar test mi olmalı klasik mi?/Bilgisayar oyunları mı sokak oyunları mı?

8-Sporun önemi nedir?/ Ünlü olmanın kötü yanları nelerdir?

9-Müzik dinlemek mi kitap okumak mı?/Takıntılı insanlarla arkadaş olunmalı mıdır?

10-Modernlik ve günümüzdeki karşılığı nedir?/İnsanları geceleri uyutmayan sebepler nelerdir?

11-Astroloji hakkında düşünceler?/ Sadece patates yiyerek yaşanabilir mi?

12-Zor olan gitmek midir kalmak mı?/ Aşk her şeyi affeder mi?

13-Sonsuza kadar bedava yemek mi bedava giyinmek mi?/Tanzimat 1 mi Tanzimat 2 mi?

14-Hedefin ne?/Eğitim sistemi hakkında ne düşünüyorsun?

15-Duygularımızı kontrol edebilir miyiz?/Vazgeçen olmak mı vazgeçilen olmak mı daha zordur?

16-Hayvanlar konuşabilseydi en kaba olan kim olurdu?/Bir renk olsan hangisi olurdu?

17-İngilizce konuşma sınavı mı edebiyat konuşma sınavı mı?/Kablolu kulaklık mı Bluetooth kulaklık mı?

18-Batman mi Spiderman mi?/Kuruluş Osman mı Diriliş Ertuğrul mu?

19-Sıra arkadaşını anlat./ Netflix, prime video, Disney+ gibi dizi ve film platformları bedava mı olmalı paralı mı olmalı?

20-Hafta sonu derbi olsa Galatasaray mı kazanır Fenerbahçe mi?(Analizli)/ TYT mi AYT mi? (nedenleriyle)

21-Aşk mı para mı?/Sonsuz dostluk var mı?/Film mi dizi mi?

22-Vargas mı Egonu mu?/Kulak içi kulaklık mı kulak üstü kulaklık mı?

23-Moleküler Biyoloji ve genetiğin yaptığı çalışmalar desteklenmeli mi?/ Katladıklarınız mı katlandıklarınız mı hayatınızı şekillendirir?

24-Evrensel ahlak yasası var mıdır?/ Başarıda zekanın mı payı daha çok çalışmanın mı?

25-Bir şeyi başarmak mı önemli yoksa süreç boyunca elde ettiklerin mi?/ Dostluk senin için ne ifade ediyor?

26-Bir cisim olmak ister miydin, olsan ne olurdu?/Asla dinlenmez dediğin müzik türü nedir?

27-Evlilik aşkı öldürür mü?/ Nedenleriyle birlikte popkek sıralaması yapar mısın?(çilekli.limonlu,muzlu...)

ANDA KALMAK

SOHBET

Günümüz dünyasında anda kalmak sizce de çok zor değil mi? Özellikle sınava her geçen gün biraz daha yaklaşan bir öğrenci olan ben için.

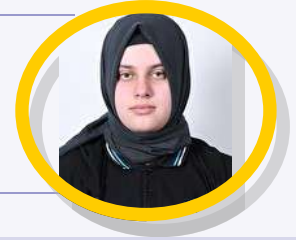
Sanki yapmam gereken çok şey var ve saatin tik takları diğer insanlara nazaran bana daha hızlı çalışıyor. Çalışmam gereken konular, hazırlanmam gereken sınavlar, katıldığım etkinlikler... Tüm bu kaostan, akıştan ayrılıp kendime baktığımda kendimi kocaman bir şeker küpü bulmuş ve onu evine götürmeye çalışan bir karınca gibi görüyorum. Üstelik evin tam olarak nerede olduğunu bilmeyen bir karınca, yoldan korkan bir karınca, doğru evi bulup bulamayacağından emin olmayan bir karınca...

Ama sonra tüm bu kaygıların ve acelenin yanında, aslında lise yıllarımın bir daha gelmeyeceğini ve şu anda bulunduğum anın ne kadar kıymetli olduğunu hatırlatıyorum kendime. Evet, tamamlanacak büyük bir görevim var ama bu beni akıştan koparmamalı. Hayat planlarımız ve planımız dışında gelişen şeylerle birlikte bir bütün. İçinde bulunduğumuz anın önemini fark etmeli ve arada bir başımızı kaldırıp hayatta gelişen diğer şeylere de göz atmalıyız.

Berrin Diyar İlhan 11/E



LEARNING A LANGUAGE LIKE A CHILD



Ceylin Ö. Ekinci 11/D

ARTICLE

There are a lot of different ways and methods to learn a language. Especially with today's possibilities, you can learn almost anything with free resources and lessons online.

There are also some methods that are not so easy to replicate due to the method being just very based on the environmental inputs. One of those methods was used in a study done by Dr. J. Marvin Brown.

They started the study based on one question:

“Are children better at learning languages compared to adults?”.

Children learning faster and more effort-

lessly can mostly seen in refugee families. When a family moves to the country, after a couple of years, it can be seen that the children can speak more fluently compared to their parents who are not as good.

Even though learning from birth and learning as a child doesn't make too much of a difference, the decline in ability seems to start around adolescence.

But is it actually true that the younger you are the easier it is to learn?

That actually might not be completely true based on Dr. Brown's study.

Brown was in charge of Thailand's premiere language school, and his number one goal was to teach his students to speak perfectly without effort. While teaching, he realized some adult learners were able to become fluent without studying or even trying to speak. They just did the things he enjoyed with fluent speakers of the language. And they were able to speak better than Brown or his students.

Brown first ignored it and kept trying it his way, but realized students find his way more boring too. And in 1984, Dr. Brown gathered a group of students to te-

ach them Thai in a different way. He made it so students would learn without studying, students would watch and listen as the teachers acted out scenes, told stories, etc. But it was all in Thai.

What made this different from others was the fact that Brown told his students to not try to speak it, but just to listen. Some students still tried to speak first, but others did follow the advice. Most of the ones who listened were able to speak Thai like a child who had learned it.





By listening first, the person can develop an image

of what the language should sound like. Because of this, the ones who tried to speak early had broken accents and grammar.

But still, some students didn't speak and were not as good as the others. The actual issue seemed like they were comparing the new language to their native language as they were learning. They needed to just listen, learn, and don't compare to their native language.

What makes the difference between children and adults seems like the opportunity to learn a language without consciously thinking about it was lost. As an adult; when you try to speak, study, or practice that gets in the way of learning it like a child.

This approach to language learning is called Automatic Language Growth (ALG) and was named by Dr. Brown. And he said that those who did best with ALG were the ones who practically forget that they were learning a language. Even though we don't have many opportunities to learn like with ALG, it still is one of the most effective and fun ways to learn a language. And it should be researched and practiced by more schools and people.

BIBLIOGRAPHY

:<https://algworld.com/>
 :https://en.wikipedia.org/wiki/J._Marvin_Brown

Yoksa sen hâlâ takip etmedin mi?

INSTAGRAM HESABIMIZI TAKİP ETMEYİ UNUTMA!

Takip Et

@okulgazetesii

BİTMEYENDEN

Benim öfkemle dönecek mi bu asır?
 Sükunete erecek mi bu baş ve vücut?
 Ulaşacak mıyız bizim ağrazımıza?
 Bekleyecek mi garlar bizim sesimizi?

Tozlu raflarda bıraktığımız hatıralar
 Kalır mı benimle, seninle geceye ?
 Ardında bıraktığın kırmızı vanilyalar
 Bakacak mıdır bir gün benimle semaya?

Duyulacak sesimiz elbet bu kainatta
 Salınacağız ilmek ilmek işlenen bu tabiata
 Bırak beni ardında sensiz hüzünlü çalgılarla
 Bitemeyen sensiz bile öfkeli olan simama

Tan yeri ağırmadan beliren senler
 Bir bir kayboluyor ,nereden bu sesler?
 Yüreğimde bir sızı ile beliren benler
 Senin en güzel halinde yenilirler

Raylardan bir ses yükselmekte idi
 Aşığın, aşıkların çığlıklarına karşın belki
 Sana çıkan bucaksız yollar bozulmuştu
 Son sözü ise yine ve yine "sen" idi

Elif Şura Koçak 9/A

ÖNÜMÜZE GELENE SORDUK!

Mina Güler 11/B
Aslıhan Şahin 11/A

RÖPORTAJ

Herkes merhabalar!

2. dönem başlamışken her karşılaştığımız kişiye sorduk!

“2. dönem beklentileriniz neler?”

Ve işte birbirinden yaratıcı yanıtlar:

Öncelikle merhabalar!! Mikrofonu bir anda kendime çevirmek her ne kadar ilginç hissettirse de güzel... Bu dönem güzellikleriyle gelsin lütfen. Gazetemize daha fazla yazı gönderin ve alın, aldırım. (Bu bir çağrıdır.)

Mina Güler

Her şeyin daha da güzelleşmesi ve herkesin hak ettikleriyle yaşamasını diliyorum. Ders çalışmayı ve hayatınızı sevmeyi unutmayın.

Aslıhan Şahin

Güzel olsun, iyi olsun, sessiz olsun... 12. sınıfa giriyoruz ve çoğu öğrenci için 11. sınıfın 2. dönemi sınav senesine yaklaşılmaktan ötürü stresli geçiyor ama ben olabildiğince az stresli geçmesini istiyorum umarım öyle olur.

Arda Gevher

Bu dönemde kendimden bazı beklentilerim var. Umarım daha çok çalışacağım. Hayatımı düzene sokacağım; uyku düzenimi, yemek düzenimi bile.

Elif Eylül Kural

Ses kaydına alıyor musunuz cidden? Bilemedim şu an çok stres oldum. Güzel ve başarılı geçsin. Beklentim yok, her zamanki gibi.

Zeynep Tunç

2. dönem beklentilerim Emre hocanın harika bir dönem geçirmesi başka bir şey istemiyorum. Emre hocanın canı sağ olsun.

M. Ali Söğütçü

Hiçbir şey.

Zeynep Münevver Darboğaz

Hayattan bir beklentim yok.

Türker Bavaş

TYT'de 60 üstüne çıkacağım. Bu kadar... Tek hedefim bu.

Taha Uyün

Derslerimin iyi olması, kimseyle tekrar küsmemek yani aramın bozulmaması.

Amine Feyza Çakmak

Daha kötü geçmesi.

İrem Gül Özdemir

MSÜ iyi geçsin, mutlu olalım.

Nur Çil

Güzel bir festival en önemlisi ve bayramları güzel bir şekilde kutlamak istiyorum.

Sıla Avcı

Beklentilerim çok büyük. Daha sonra konuşalım mı? (konuşmadı...)

Gökmen Balcı

Çabuk bitmesi.

Fahriye Gürarlan

Okulumuzda 19 Mayıs'ta vals yapalım.

Ceylin Serra Can

Yüksek bir ortalama.

Enes Yaşar

Mutlu bir yaşam, mutlu bir dönem geçirmek mümkünse kötü olan insanlarla iletişim kurmamak. Turnuvada birinci de olalım.

Şükrü Yusuf Mehder

2. dönem beklentilerim güzel şeyler yaşamak. Mutlu olmak bir de güzel hayat istiyorum. Sizi seviyorum arkadaşlar, siz de birbirinizi sevin. Bir de hayat çok güzel değil mi sizce?

Ceren Demir

Merhabalar yeni dönemden beklentim arkadaşlık ilişkilerimin çok daha sağlam bir şekilde kurulması. Mina Güler'i çok seviyorum <3 Onun dışında akademik hayatımın çok daha iyi olmasını bekliyorum. Lütfen Burak Battal YKS'de çok başarılı olsun. Ayrıca Yücel Boru Fen Lisesi lütfen artık sosyal etkinlik yap, bu bir çağrıdır, bu bir istektir, bu bir ihtiyaçtır.

Eslem Özsoy

Havanın sıcak olması artık. 12 olmamak, zamanın durması.

Zeynep Azra Muratoğlu

Ders çalışabilmek, kendime motivasyon yaratabilmek. Bir tık daha spor yapabilmek kendimi açmam lazım.

Ecrin Ökmen

2. dönemden beklentim Mina'nın adımları öğrenebilmesi, sonrasında diğerleri gibi derslerimi daha sıkı bir şekilde çalışmak olabilir. Ortalamayı 100 yapmak.

Zeynep Şevval Demir

... (Cevabımı üç noktayla vermek istedi)

Burak Genç

2. dönemden beklentim 11. sınıf öğrencisi olarak derslerimi daha iyi tutmaya çalışmak. Allah herkesi sevdiğine kavuştursun. Sınav falan filan YKS yaklaşıyor, seneye 12 olacağız kendinize dikkat edin.

Mustafa Nuri Bulut

Barış, huzur, dünya barışı... Küresel ısınmaya hayır.

Barış Çomak

2. dönemden bir beklentim yok, hayattan da bir beklentim yok zaten. Uykusuzum, başım ağrıyor.

Bartu Öztürk

Beklenti ne yeniyor mu?

İdil Eymen Öztürk

Güzel kitap okuyabilmek diyebilirim. Bir de 1 tane TYT matematik kitabı bitirebileyim Gökmen hocanın hatırına yeterli bence.

Tuana Perveli

ZAMANSIZ ENDİŞE

SOHBET

Siz de yanınızdaki kişilerin zamanın akış hızını etkilediğini düşünüyor musunuz? Mesela o otoriter patronunuz ve sıkıcı iş arkadaşlarınızın olduğu iş yemeğinde zaman bir türlü geçmez değil mi? Lakin en kalabalık bir kafede bile yanınızda o insan, siz anladınız, olduğunda tek bir ses duyarsınız.

Bu olayın bilimde bir adı var mı veya sadece psikolojiyle mi alakalı olduğunu bilmiyorum. Hepimizin bu olaydan ne olursa olsun zararlı çıktığımızı düşünüyorum. Bunaldıysak ve zaman geçmiyorsa evet zarardayız fakat hızlı geçince neden zararda oluyoruz dediğinizi duyar gibiyim. O durumda da hep dahasını istiyoruz, vakit su gibi geçiyor, adeta o ana tıkkılı kalmak istiyoruz.

İnsanlarla bulduğum hiçbir ortam yalnız kaldığım zamanın önüne geçememiştir. Bildiğiniz üzere yalnız kalmak da bir tercihtir ve bu tercihte bulunanlar genel olarak toplum tarafından asosyal olarak adlandırılır. Arada bir yalnız kalmanın vücuda ve mantaliteye iyi geldiğini düşünüyorum fakat bunun da bir sınırı olmalı. Konumuz ile bağdaştıracak olur-



sak yalnız kaldığımız durumlarda da yaptığımız aktiviteye göre zamanın akış hızı değişir. Bu zorunlu bir yalnızlıksa ne yapacağımızı bilemez, zamanı verimli kullanamayız. Fakat zorunlu değil bilakis bile isteye ise o zaman huzurla dolar, saatleri birbiri ardına dizeriz. Ben bu durumun iyileştirici gücüne inanıyorum, ne zaman kötü hissetsem birkaç saat bile olsa kendime yalnız bir ortam hazırlar dış dünyaya toparlanarak dönerim. Bu tarz şeyler insanın ruhuna iyi gelir, hayatı anlamlandırmaya yardımcı olur.

Sizin de zamanın akışı konusunda endişeleriniz varsa veya kendiniz bu konuda yalnız hissediyorsanız tek olmadığımızı bilmenizi isterim.

Ecem Aktaş 11/E

ENKAZ

Düşünceler gitgide bulanıklaşırken

Soyutlaştım çokça, herkesten ve her şeyden;

Ruhum bir enkaz misali dibe batarken

Oturup izlemek resmi elimden gelen.

Yaralar aldıkça yaşlanırmış insanlar,

Senelerin geçmesi olmuş palavralar;

Bizse içindeyiz yalanlara kanmalar,

İçimizdeki ruhu ateşe attılar.

Zehra Köse 10/D



DÖRT DUVAR VE BİR ÇATI

DENEME

Ev, dört duvarı ve bir çatısı olan yerdir terim olarak. Ama ev, kolayca sığınabildiğin, yanında olmaktan çekinmediğin insanların, seni her şeyinle kabul edenlerin, gözlerinin parlaklığından ağladığını mı güldüğünü mü anlayabilenlerin, kimi zaman küçük gibi hissettiğin, bazen de olgun bir bireye dönüştüğün, tüm kalbinle duyduğun sevginin sahipleri olan, sağlam bir bağın oluşturduğu güvenin, yaşayabileceğin en büyük rahatlığın mekanı sayılan yüzündeki gülümse-



menin hiç solmadığı bir yerdir ev. Hayatın tüm güzelliği bu evin içinde yaşanır. Ne kadar kötülük olursa olsun dışarda, bir adım attınız mı evinize her şeyi unutup devam edersiniz. Eviniz ve içindekiler dışında kimseye ihtiyaç duymazsınız. Ve içindekiler... Evinizi ve içindekileri dilediğiniz yere götürebildiğinizi düşünürsek; Central Park boyunca el ele tutuşup koşacağınız, kıvrırcık saçlarda kaybolduğunuz ve hayatınızda tanıyıp tanımadığınız herkese karşı iyi ki bulduğunuz size göre dünyalar kadar farklı olandan bahsediyorum. Dördü birleşince arkada çalan bir ev şarkısı ve ıslıklar... Sanki sadece evim ve biz varmışçasına... Ölene kadar gülüşümüzün yankılandığı birlikte izlediğimiz gün batımı ve yıldızlar, sonunda birbirimize bakıp hissettiğimiz sıcacık bir sevginin yeridir ev. Nerede ve nasıl olursam olsun hep aynı duygular, aynı yansımalar. Nerede ve nasıl olursam olsun benim evim...

Eslem Özsoy 11/C

ÇARESİZLİK

DENEME

Çaresizliğin tanımı neydi? Olumlu bir çözüme sahip olmama duygusu mu gerçekten? Her zaman bir çözüm, bir yol olmaz mıydı? Çaresiz olduklarımızı düşünenler aslında uzun yollardan kaçmaz mıydı? Hiç paran olmasa, sokakta kalsan bile bir çözümü vardı. Sadece, gururunu kenara çekmen gerekirdi. Çözümler bitmezdi, beğenmeyip bir kenara iterek bunu çaresizlik olarak adlandıran insanlardı.

Ve ben de bu insanlardandım. Çabalamak benim için felaket zor bir yoldu ve kendimi tanımlayacak olursam, çaresizlik çok güzel betimlerdi.

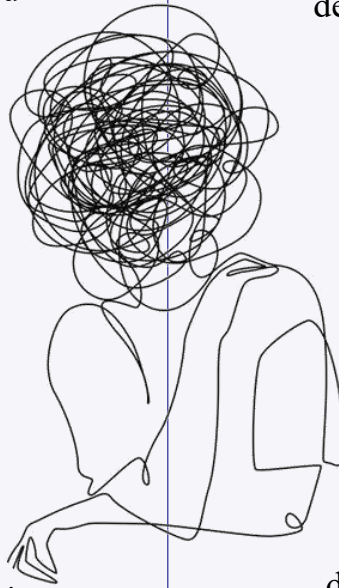
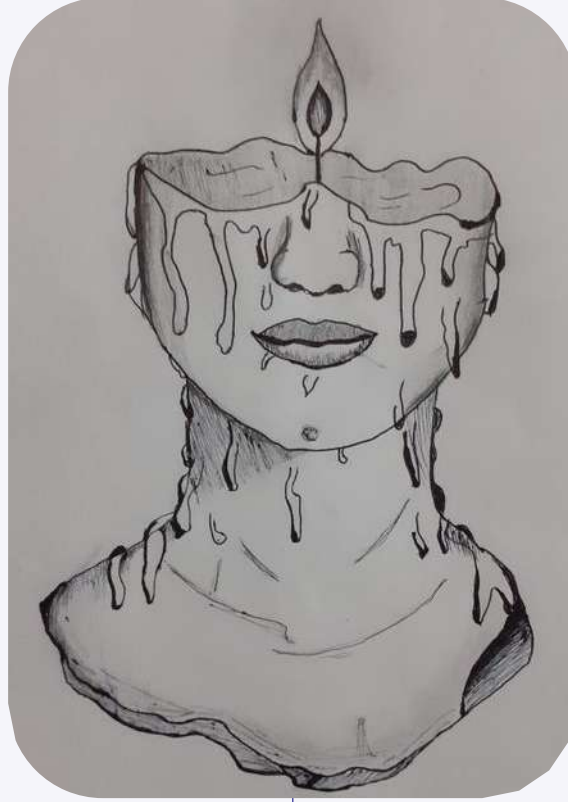
Çaresizlik de aslında çözümlerle önümüze çıkan yollardan biriydi ve ben de bunu seçmiştim. Her şey için fazlasıyla yorgundum, üzerimde fazla yük olduğunu düşünüyordum ama bu yükler hakkında en ufak bir fikrim de yoktu. Dertsiz kendine dert yaratınlardandım.

Pes etmiştim, çözüm yollarına bile bakmıyordu gözlerim artık. Herkesin koşa koşa ilerlediği bir yolda arkada kalarak onları izliyor gibi hissediyordum. Belki de sadece his



değildi bu, gerçekten öyleydi. Bir şeyler başarmak istiyordum mesela, bir faydam dokunsun istiyordum dünyaya ya da insanlara. Ama istemekle kalıyordum işte. En büyük sorun da buydu. Konu icraate dökmeye gelince bön bön bakıyordum sadece, yapamayacağımı başından kabullenmiş gibi. Bir şeyler yapamamaktan şikayetçi olup konu yapmaya gelince korkağın teki olup çekiliyordum kenara. Uğraşma isteği oluşmuyordu ki içimde, en ufak olayı bile büyütüp çığ haline getiriyordum, dünyanın en kolay işi en zor işiymiş gibi geliyordu gözüme böylelikle.

En ufak bir başarısızlıkta kabuğuma çekiliyordum. Başarısızlıklarımın üzerine gitmekten kaçırıyordum hep, bu sadece özgüvenimi düşürüyordu. İyi olduğum bir konunun üzerine giderdim ben, ve yine en ufak hatamda pes ederdim. Sonra da hiçbir şey başaramamaktan yakınırdım. Her şeyin mükemmel gitmesi gerekiyordu sanki, hiçbir pürüze yer yoktu hayatımda. Hataların bütün işi baştan bozduğunu düşünüyordum ama asıl hata olan tam olarak bu düşünceydi. Hatalardan çıkarılacak derslerin farkında değildim, bana katacağı şeylerin de farkında değildim. Kötü hissediyordum sadece bir şeyi yanlış yaptığımda, o sıkıntılı his kaplıyordu içimi ve tek çözüm yorganın altına girip günlerce uyumaktı sanki. Bu döngü içerisinde ilerliyordu hayatım.



Koskoca okyanusun ortasında çırpınıyor gibiydim. Uğraşmama da gerek yoktu aslında, o kadar büyük bir denizin ortasındayken bana kim yardım edebilirdi ki? Çırpınsam da elimi tutan başka bir el olmayacaktı. En sonunda boğulacaktım. O zaman neden hâlâ çırpınmaya devam ediyordum? Yüzmeyi denemek varken.

Sırf bundan kurtulmak için her şeyimi sıfırlardım durmadan. Telefonumu, bilgisayarımı hatta belki kullandığım defterleri. Kafam dağınıksa odam da dağınıktı mese-

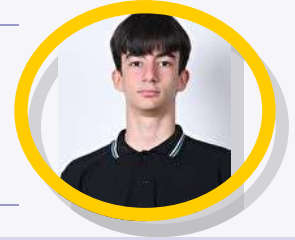
la, enerjim yerinde olduğundaysa dağınık olmasına katlanamazdım.

Yeni bir başlangıç, derdim her seferinde, yeni bir sayfa. Nedense bu yeni sayfalar hiç bitmiyordu ama. Bütün defterlerim yarım kalırdı, hatalarım her biriktiğinde sıfırlardım sanki kafamı; baştan başlardım her şeye. Beni rahat hissettiren buydu belki ama hepsinin sonucu aynıydı, hepsi yarım kalıyordu. Bir işi ya tam yap ya da hiç yapma sözüne uymak çok isterdim mesela. Ama tam tersiydim. Bir kere bile uygulayamamıştım bunu.

Şimdi açtığım yeni sayfalar ise bomboş. Her sayfasında bir cümle yazan bir defter gibiyim. Bu defterin biteceğinin de garantisi yok. Deniyorum sadece, tabelaları takip ederek evinin yolunu bulmaya çalışan bir çocuk gibi.

ANKA

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA AMAÇLARI NE ANLAMA GELİYOR?



Efe Türkeli 10/C

TANITIM

Sürdürülebilir kalkınma amaçları farklı gelişmişlik seviyesindeki ülkeler için geçerli 17 evrensel hedeften oluşan bir eylem çağrısıdır. Yoksulluğu ortadan kaldırmak, gezegenimizi korumak, tüm insanların barış ve refah içinde yaşamasını sağlamak ve küresel ve yerel sürdürülebilir kalkınma uygulamalarına bir çerçeve oluşturmak amacıyla 2030'da tamamlanacak bir yol haritası ortaya koymaktadır.

Sürdürülebilir kalkınma amaçları, Birleşmiş Milletlere üye ülkeler tarafından Eylül 2015'te Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edilip 1 Ocak 2016 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Hükümetler tarafından 2001 yılında kabul edilip Aralık 2015 tarihinde geçerliliğini yitiren Binyıl Kalkınma Hedeflerini takiben ve bu hedefler üzerine inşa edilmiştir. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları yoksulluğun son erdirilmesi, çevrenin korunması, iklim krizine karşı önlem alınması, refahın adil paylaşımı ve barışı hedefliyor. BM'nin çalıştığı Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları şunlardan oluşuyor.

Peki "Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları" neleri hedefliyor?



ÇARESİZLİK

SOHBET

Yaşamak sadece biyolojik ihtiyaçları karşılamaktan ibaret midir? Tabii ki hayır deyip yaşadığımızı mı sanıyoruz yoksa? Geçmişe takılı kalıp geleceğe odaklanamayan nice insan... Sadece geçmişteki hatalarımız ya da kendimizce doğru sandığımız durumlarda yaşamak, tekrar o anlara dönmeyi istemek, düşlemek. Ya da tam tersi gelecekte bunları yapmalıyım, diye sürekli kafamızı o yapılacaklar listesini doldurmak. Peki ya bunların hiçbirini yapmadan yine anı yaşayamıyorsak? Aslında böyle. Robotça her gün yaptığımız şeyleri yapmaya devam ediyoruz. Sürekli bunu da unutmamalıyım, bunu da hemen yapayım diyerek yaşayamayız. Ancak yaşadığımızı sanırız. Yine bir yere yetişmeye çalışırken bindiğimiz bir salıncak bile bize yaşadığımızı hatırlatabilir. Ana odaklanalım diyemeyeceğim. Bunun ne kadar zor ve sözde kaldığının farkındayız. Sadece küçük şeylerde nefes alabilmeyi, mutlu olabilmeyi öğrenmemiz gerekiyor.



İrem Gül Özdemir 11/E

PLANLARIMIZ

DENEME

Hayatımızı oradan oraya koşturarak geçiriyoruz. Sabah uyanıyoruz, koştur koştur okula ya da işe gitmeye hazırlanıyoruz, sonra akşama kadar dışarıda duruyoruz. Tekrar eve gelince bir yemek yiyoruz ve bu kez de çocuksak derslerle, yetişkinsek ev işleri ile uğraşıyoruz. Ve uymadan önce belki bir saat belki de daha azını kendimize ayırıyoruz. Lakin nasıl oluyor da biz kendimize ayıracak zamanı bu kadar zor bulurken bazıları gezip tozuyor, yeni hobiler ediniyor veya yeni şeyler öğrenmeye zaman buluyor?

Sizin aklınızda da böyle sorular varsa benim birkaç fikrim var aslında. Mesela plan yapmak ya da yapabilmek, birçok insan plan yapmanın yararlarının farkındadır diye düşünüyorum. Bence plan yapmamızın asıl sebebi doğru planı yapamamak ve dolayısıyla da bu planları sürdürülebilir şekilde uygulayamamak. Bu planlardan bahsederken belirtmem gereken bir şey var: bu planlar günlük, haftalık, aylık, hatta yıllık olabilir ama planımızı yaparken bu süreyi tam olarak algılayamayabiliriz. Yaptığımız en





büyük hatalardan biri belki de budur. Bir haftalık işi bir günde yapacağımızı düşünüp yapamayınca hayal kırıklığına uğradığımız olmuştur. Burada yapmamız gereken her şeyi biraz daha ağırdan almak olmalıdır. Mesela günlük ya da haftalık olarak derslerimizi tekrar etmek için bir plan yaptık, lakin böyle bir alışkanlığımız yoksa bunu unutmak işten bile değildir. Planlarımızı sürekli göz önünde olacak bir yerde tutmalıyız, bunun yanında gidip bir ya da iki saatimizi tekrara ayırmak yerine bu süreyi giderek arttırmak daha mantıklı olacaktır. Bunu yapmamızdaki başka bir neden de kendimize güvenimizi arttırmaktır. Her gün hedefi tamamlamak bir gün içinde çok daha fazla iş tamamlamaktan çok daha tatmin edicidir.

Kısacası plan yapmak zamanımızı yönetmenin bir yoludur lakin bunun tek yol olmadığı ve kendimize ayırdığımız zamanı yönetmenin zamanla ve öğrenerek olduğunu da unutmamamız gerekir. Öğrendiğimiz ve uyguladığımız bu yöntemleri kendimize göre değiştirmek de başarı için gereken yegane işlerdendir.

Egemen Gülyeri 11/E

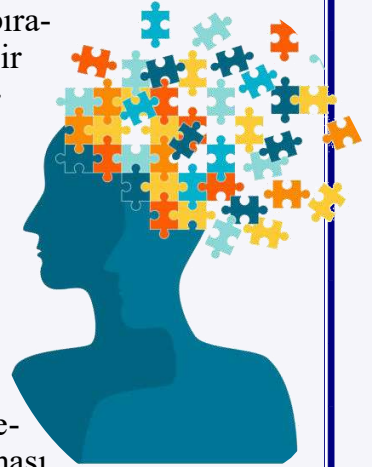
ENTELEKTÜELLİK NEDİR?

SOHBET

Hepimiz hayatımızda belli durumlarda bazı kişiler için entelektüel kelimesinin kullanıldığına şahit olmuşuzdur. Peki, bu entelektüellik nedir? Nasıl entelektüel olunur? Kimler entelektüel olabilir?

Entelektüel denilince ilk olarak takım elbise- li, hafif yaşlı, saçlarına ak düşmüş bir profil canlanıyor zihnimde. Tabii ki bu durumun cinsiyetle ilgisi olmasa da dediğim gibi ak- lımda ilk canlanan profil bu.

Bu profili bir köşede bırakacak olursak bence bir kişiye entelektüel denmesi için kişinin öncelikle bilmediğini bilmesi gerekir. Bilmediğini bilerek, kendini geliştirmek için çalışması gerekir. Her şeyi bildiğini düşünen biri kendini geliştiremez. Ayrıca kendini geliştirirken sabırlı olması gerekir çünkü tahmin edilece-



ği gibi insanlar kendini hemen geliştiremez. Diğer erdemlerin yanında sabır erdeminin daha da kuvvetli şekilde bulunması bu yüzden gereklidir.

Bu kadar özelliğin bulunması zamanla kişiyi entelektüellik seviyesine ulaştırabilir fakat o seviyeye ulaştıktan sonra seviyeyi korumak da önemlidir. Günümüzde yüksek seviyeye ulaşmış kişiler daha popüler olmak için bilmedikleri konularda yorum yaparak toplumda kargaşa ortaya çıkarmakta. Bunların erdemli bir davranış göstermediği için entelektüel olduğunu düşünmüyorum. Bu son özelliği de sağlayan kişiler kendini geliştirmeyi öğrenmiş, erdemli, dolayısıyla entelektüel olarak nitelendirilebilecek kişilerdir.

Ali Anıl 11/E

İMPARATOR TERİM

SPOR/BİYOGRAFİ

Fatih Terim, 4 Eylül 1953 tarihinde Adana'da dünyaya geldi. 1969 yılında daha 16 yaşındayken Adana Demirspor'da kaleci olarak futbol hayatına başladı. 1974 yılında Galatasaray Spor Kulübü'ne transfer oldu. Jübilesini 1985 yılında yapan Fatih Terim, sonra antrenörlük kursuna gitti.

İlk teknik direktörlük görevini 1987 yılında MKE Ankaragücü'nde yaptı. 1989-1990 sezonunda Göztepe'yi çalıştırdıktan sonra 1993'te Türk Milli Takımı'nın başına geçti

1996 yılında, teknik direktörlüğünü yaptığı Milli Takım, tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı ancak bu organizasyonda başarı gösteremeyen Fatih Terim milli takım görevinden istifa ederek Galatasaray Spor Kulübü'nün



başına geçti.

1996-2000 seneleri arasında takımını 4 kez şampiyon yaptı ve 2000 senesinde UEFA kupasını ilk kez Türkiye'ye getirdi. Sarı-kırmızılı ekip birbiri ardına bu başarılarına imza atarken, taraftarlar da teknik direktörleri Fatih Terim'e "İmparator" ünvanını koydu.

2000-2001 sezonunda kariyerini İtalya Futbol 1.Lig rakımlarından Fiorentina'nın Teknik Direktörü olarak sürdürdü. 2003'te Galatasaray'a geri döndü. Üst üste aldığı başarısız sonuçlar sonrasında 2004'te görevinden men edildi.

2005'te tekrar Türk Milli Takımı'nın başına geçen Terim Avusturya ve İsviçre'de yapılacak olan EURO 2008 Finalleri'ne çıkmasını sağladı. Türkiye Milli Takımı'nı 2010 FIFA Dünya Kupası'na taşıyamadığı için 19 Ekim 2009 tarihinde görevinden ayrıldı.

8 Mayıs 2007 tarihinde İtalya Cumhurbaşkanı tarafından "Commendatore Nişanı" ile ödüllendirildi.

2012'de 5. şampiyonluğu yaşayarak lig tarihinin en fazla şampiyonluk kazanan teknik direktörü ünvanını kazandı. Daha önce 2002 yılında düzenlenen UEFA Elit Teknik Direktörler Forumu'na davet edilen ilk teknik direktör ünvanını kazanan Fatih Terim, 2012 yılında tekrar davet edilmiştir.

Daha sonra Türkiye Milli Takımı'nda ve Galatasaray'da teknik direktörlük yapan Fatih Terim'in 1 UEFA Kupası, 8 Türkiye şampiyonluğu, 3 Türkiye Kupa şampiyonluğu ve 4 adet Süper Kupası vardır. Şu an aktif olarak Panathinaikos'ta teknik direktörlük yapmaktadır.

"Milli forma öyle büyüktür ki içine 78 milyon sığar, sahada bedeninin oynar ama maçı kırmızı beyazın ruhu kazanır."

Emirhan Demirci 11/B

YBFL'DE NELER OLUYOR?

HABER

İlk dönem bolca rekabet ve eğlencenin iç içe harmanlanmasıyla tamamlanan sınıflar arası futbol turnuvasımız, ikinci dönem küçük bir değişikliğe gidilerek kurulan karma takımlarla beraber tekrardan başlayacaktır. Eğer sizin de öğle araları canınız sıkılıyor ve yapacak iş bulamıyorsanız arkadaşlarınızla beraber tribünlere gelebilir ve bu heyecana ortak olabilirsiniz.

4 Ekim Cuma günü başlayıp 7 Şubat Çarşamba günü sonuna geldiğimiz uzun soluklu voleybol turnuvasımızda yarı finale kadar yükselmeyi başaran 9/A, Karma, Hox ve

94TQ takımları arasından 9/A ve 94TQ takımları arasında üçüncülük maçı oynanırken Hox ve Karma takımları ise finale yükselmişlerdir. Oynanan üçüncülük maçını 2-1'lik bir skorla 9/A takımı alırken turnuvasımızın şampiyonu, final maçının kazananı ise yine 2-1'lik bir galibiyetle Hox takımı olmuştur. Turnuvaya katılarak gösterdikleri medeni cesaretlerinden ötürü şimdiye kadar yarışan bütün öğrencileri tebrik ediyor, organizasyonda emeği geçen Okşan Hoca'mıza teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Muhabir: İdil Eymen Öztürk 11B

Kameraman: Elif Eylül Kural 11/E



Gazete Podcast Ekibi

Yağmur Kaya 11/A
 Mevanur Arslan 11/A
 Oğuz Aydoğan 11/E
 Tuğçe Nisa Çiçek 9/A
 Yasin Karabıyık 10/C
 Eda Köse 10/C
 Elif Rana Ünlü 10/C
 Kevser Bostan 9/D
 Melisa Başkan 9/D
 Nazmiye Rüya Şen 10B
 Erva Doğan 10/B
 Eslem Özsoy 11/C
 Burak Genç 11/C
 Ezel Deniz Ünlü 9/D

Gazete Çizim Ekibi

Nursima Oğuz 11/C
 Zehra Kapcak 9/B
 Zehra Katmerci 12/A

**Bizi hâlâ takip et-
mediyseniz:**

INSTAGRAM**YBFL 2024 Kariyer Günleri**

Öğrencilerimizin kariyer gelişim ve tercihlerine yön verecek, üniversite bölüm seçimlerine rehberlik edecek, gelecek vizyonlarına ışık tutaçak Yücel Boru Fen Lisesi Kariyer Günleri'nde alanında yetkin birçok isim öğrencilerimizle bir araya geliyor. Birbirinden kıymetli konuklarımızın kıymetli sohbet, engin tecrübe ve değerli sunumlarından istifade edeceğimiz programımız 26-27-28-29 Şubat ile 6 Mart 2024 tarihlerinde okulumuz Gökşen Mustafa Yücel Konferans Salonu'nda gerçekleştiriliyor.

KARİYER GÜNLERİ

 Kemal SARAÇ Yücel Boru Grup Genel Müdürü	 Op. Dr. Hasan ÇELİK Beyin Sinir Cerrahisi Hekimi Medikal Park	 Dt. Hamza TURAN Diş Hekimi / Beşiroğulu Diş Kliniği	 Abdurrahman ASLANTAŞ Gebze Ticaret Odası Başkanı
 Prof. Dr. Mahmut DURMUŞ Gebze Teknik Üniversitesi/ Rektör Yard.	 Prof. Dr. İlyas KANDEMİR G.T.Ü. Havacılık ve Uzay Bilimler Fakültesi Dekanı	 Prof. Dr. Yelda ÖZDEN ÇİFTÇİ G.T.Ü. Moleküler Biyoloji ve Genetik Müh.	 Prof. Dr. Yusuf Sinan AKGÜL G.T.Ü. Bilgisayar Müh. Dekanı Bilgisayar Müh.
 Doç. Dr. Zehra ADIGÜZEL Koç Üniversitesi Temel Tıp Bilimleri Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı	 Muhammed ALYÜRÜK İNTETRA Grup Yönetim Kurulu Üyesi - CMQ	 Burak BEKAR Türk Hava Yolları - Pilot	 Gökhan ÇİZMECİ Türk Hava Yolları - Pilot

HEDEFİNİ SEÇ HAREKETE GEÇ

Başta okulumuz olmak üzere, bizi destekleyen Nitra Led'e; yazılarını gönderen, gazetemizi alan, okuyan siz değerli okuyucularımıza teşekkürlerimizi sunuyoruz... Biz, büyük bir Gazete YBFL ailesiyiz...

Gazetemizin sponsoru Nitra Led'e teşekkür ederiz...

Nitra Led



Karekodu okutup internet sayfasına ulaşabilirsiniz...

NITRALED